

Благовестите от ден на ден спасението на нашия Бог!

БЛАГОВЕСТИЕ

ЕВАНГЕЛИЙСКИ ЛИСТ

Издание на Православното братство
при храм "Свети Пророк Илия"
гр. София, ж.к. Дружба 2

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО | ГОД. V БРОЙ 39 (246) — 05.06.2016 г.

• ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО •

† ШЕСТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА – НЕДЕЛЯ НА СЛЕПИЯ

В онова време Исус, като минаваше, видя един човек, сляп от рождение. Учениците Му Го попитаха и казваха: Рави, кой е съгрешил, той или родителите му, за да се роди сляп? Исус отговори: нито той е съгрешил, нито родителите му, но това виде, за да се явят делата Божии върху му. Аз трябва да върша делата на Тогова, Който Ме е пратил, докле е ден; настъпва нощ, когато никой не може да работи. Докле съм в света, светлина съм на света. Това като каза, плюна на земята, направи калчица от плюнката и намаза с нея очите на слепия, и му рече: иди се умий в кълпалнята Синаам (което значи: пратен). Той отиде, умие се и се върна прогледал. А съседите и ония, които го бяха виждали по-преди, че беше сляп, думаша: не е ли този, който седеше и просеше? Едни думаша: този е, а други: прилича на него; той пък казваше: аз съм. Тогава го питаха: как ти се отвориха очите? Той отговори и рече: един Човек, Който се нарича Исус, направи калчица, намаза очите ми и ми рече: иди в кълпалнята Синаам и се умий. Отидох, умих се, и прогледах. Те пък му рекоха: де е Той? Отговори: не зная. Тогава заведоха при фарисеите човека, който беше по-преди сляп. А беше събота, когато Исус направи калчицата и му отвори очите. Питаха го също и фарисеите, как е прогледал. Той им рече: тури ми калчица на очите, и се умих, и гледам. Тогава някои от фарисеите думаша: Тоя Човек не е от Бога, защото не пази събота. Други думаша: как може грешен човек да върши такива чудеса? И произлезе помежду им разпра. Казват пак на прогледалия слепец: ти какво казваш за Него, задето ти отвори очите? А той рече: пророк е. Но иудеите не повярваха за него, че е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на самия прогледал и ги попитаха, думайки: този ли е вашият син, за когото вие казвате, че се родил сляп? А как сега вижда? Родителите му отговориха и им рекоха: знаем, че този е нашият син и че се роди сляп; а как сега вижда, не знаем, или кой му е отворил очите, ние не знаем. Той сам е пълнолетен; него попитайте; нека сам говори за себе си. Това казаха родителите му, понеже се бояха от иудеите; защото иудеите се бяха вече сдумали да отлъчат от синагогата оногova, който Го признае за Христа. Затова

и родителите му казаха: той е пълнолетен; него попитайте. Тогава повикаха повторно човека, който преди беше сляп, и му казаха: въздай Богу слава; ние знаем, че Тоя Човек е грешник. Той отговори и рече: дали е грешник, не зная; едно зная, че бях сляп, а сега виждам. Пак го попитаха: какво ти направи? Как ти отвори очите? Отговори им: казах ви вече, и не чухте; какво пак искате да чуєте? да не би и вие да искате да Му станете ученици? А те го изхокаха и рекоха: ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици. Ние знаем, че на Моисея е говорил Бог; а Тогова не знаем откъде е. Отговори човекът и им рече: това е и чудното, че вие не знаете, откъде е, а ми отвори очите. Ние пък знаем, че Бог не слуша грешници; но, който почита Бога и върши волята Му, тогova слуша. Открай век не се е чуло, някой да е отворил очи на слепороден. Ако Той не беше от Бога, не можеше да направи нищо. Отговориха му и рекоха: ти цял в грехове си роден, и ти ли нас учиш? И го изпъдиха възн. Исус чу, че го изпъдили възн и, като го намери, рече му: ти вярваш ли в Сина Божий? Той отговори и рече: кой е, господине, та да повярвам в Него? Исус му рече: и видял си Го, и, Който говори с тебе, Той е. А той рече: вярвам, Господи! И Му се поклони. (Иоан 9:1–38)

• ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО •

В НЕДЕЛЯТА НА СЛЕПИЯ

В името на Отца и Сина и Светия Дух.

Б ратя и сестри!
Бог сътворил света в шест творчески дни и на седмия Той Си починал от Своите трудове, поръчвайки, предавайки света в грижа на човека. Цялата история, от сътворението на света до Второто пришествие, е денят на човека, когато той трябва да принесе плодoвете

на творението, трябва да доведе творението до неговата пълнота, да възсъедини твартa с нейния Творец.

Човек е изменил на своето призвание: ние сме били призвани да доведем света до съвършенството на красотата и хармонията с Бога и със самите себе си, а сме го направили уродлив и чудовищен. Но дошъл Христос, единственият истински Човек, единственият Човек, в

пълна хармония с Бога, единственият Човек, Който бил способен да изпълни тази задача, която била връчена на човека. И когато Той твори Своите чудеса в съботен ден, това е призив към нас да се обърнем към нашия ден, към този ден, в който ние живеем, като към деня, който Бог е връчил на нашата грижа, и да направим от него Ден Господен.

Нашето призвание е в това — да преобразим света, да го преобразим в самия му корен, но съвсем не е в това, ние самите да бъдем непрестанно обект на Божествената грижа. Ние, християните, сме обезкръвили християнството, направили сме го безсилно и слабо с това, че сме престанали да бъдем съработници Божии, а смятаме, че Бог е като че ли длъжен непрестанно да излива върху нас, Неговото малко стадо, и Своята благодат, и Своята помощ, и Своята милост. Той, в навечерието на Своето възкресение, ни е призовал да отидем в света, както Той дойде, да отидем в света като вестители на любовта, като вестители на Самия Бог, и да изпълним тази своя мисия, както Той я е изпълнил — с цената на нашия живот, отдавайки своя живот, за да живеят другите.

Ние сме така далеч от своето призвание; ние прибъгваме към Бога за помощ в същия момент, когато Той ни повелява да си проправим път напред, да отидем в света, да бъдем Негово присъствие в света.

Христос ни зове да забравим себе си, да се отвърнем от себе си, защото ние сами за себе си се явяваме камък за препъване, недаващ ни да изпълним нашето призвание: със страха за тялото ни, със страха от душевното страдание, със страха пред всички тези неща, които сме призвани да изпълним. Ние се страхуваме от смъртта, макар и да провъзгласяваме, че Христос е победил смъртта; къде е тогава нашата вяра? Ние скърбим, когато някой умира, макар да знаем, че няма повече смърт, че има само

временно заспиване, докато живата душа ликува лице в лице със своя Жив Господ...

Ние трябва да се научим да се отдалечаваме от самите себе си, когато страх, алчност или нещо друго не ни дава да изпълним това, към което сме призвани: да бъдем вестители на Божията любов, на Божието състрадание, на Божията правда. Ние сме длъжни да кажем на себе си: Махни се от мен, сатана, противник, враг Божий, защото ти не мислиш за нещата Божии...

Ако ние действително сме християни, би трябвало да повтаряме след Откровението на св. Иоан Богослов словата на Духа и словата на Църквата: Ела, Господи Исусе, и ела скоро! А ние, или повечето от нас, не копнеем, не жадуваме това пришествие, знаейки, че Неговото пришествие означава смърт за всичко съществуващо на земята и нашето пробуждане лице в лице с Бога.

Слепецът от днешното евангелско четиво срещнал Христа лице в лице и Христос го изцерил. Колко около нас са слепи — не с физическа слепота, а със слепота много по-страшна: слепота откъм смисъл на живота, слепота към любовта, слепота към състраданието, слепота към всичко, което би могло да даде стойност на живота, който загубваме в живеене.

Ние трябва да излезем в света, както Христос е дошъл, забравяйки за себе си, да вземем своя кръст, тръгвайки след Него, защото Той е казал, че ако искаме някъде да отидем, то трябва да вървим след Него. И ако ние сме неспособни на това, то трябва да поставим пред себе си ясни и строги въпроси и да отговорим на тях безжалостно, без самосъжаления, и да станем такива християни, каквито сме длъжни да бъдем, каквито сме призвани да бъдем: християни, в които хората биха могли да узнаят Самия Христос. Амин.

Автор: митрополит Антоний Сурожски

• ЖИТИЕ •

ЖИТИЕ НА СВЕТИ АПОСТОЛ ВАРТОЛОМЕЙ

11 ЮНИ

Свети апостол Вартоломей се смята от някои църковни историци за едно и също лице с Натанаил, когото апостол Филип довел при Исуса Христа. Вартоломей бил в числото на Дванадесетте апостоли, които вървели подир Исуса Христа и на които Господ дал сила да изцелява болести и да правят чудеса чрез Неговото име.

Възнесение Господне. След слизането на Светия Дух, когато апостолите тръгнали да проповядват Евангелието, на Вартоломей се паднал жребият да отиде в източните страни, където отишъл и апостол Филип.

Веднъж, когато те проповядвали отделно в градовете на Мала Азия, Вартоломей получил откровение, че Филип търпи притеснения и оскърбления, и Господ му заповядал да отиде и да му помогне. Вартоломей се вслушал в това внушение и оттогава вече не се разделил с Филип до смъртта му и делил с него

трудове и опасности. Те били придружавани от Филиповата сестра Мариам. Всички те усърдно проповядвали словото божие и с търпение понасяли гонения и страдания.

Във Фригийския град Йерапол, където апостолите отвърнали много езичници от идолопоклонство, идолските жреци възбудили против тях властта и народа, и поискали тяхното смъртно наказание. Св. апостоли били разпънати на кръст. Но изведнъж се появила страшна буря със земетресение. Изплашеният народ настойчиво искал освобождаването на мъчениците.

Престарелият Филип вече предал душата си Богу, като се молел за своите мъчители, а Вартоломей бил снет от кръста още жив. Той заедно

с Мариам погребал тялото на апостол Филип, след това кръстил повярвалите, поставил за епископ благочестивия старец Стахий и след няколко дни напуснал Йера-

пол, като посетил Индия – както говори преданието – и превел Евангелието на индийски език. Историкът Евсевий Кесарийски разказва, че знаменитият учен Пантен донесъл в Александрия евангелие, намерено от него в Индия, което предполагат, било занесено там от св. ап. Вартоломей.

След това апостол Вартоломей посетил Армения, където обърнал към християнството много езичници и чрез Божията сила правел чудеса. Дъщерята на царя била много болна. Св. Вартоломей я изцерил и царят от благодарност му пратил няколко камили, натоварени със скъпи дарове. Апостолът върнал всички тия дарове, като казал:

– Не с тия неща аз търгувам, но гледам да придобия човешки души. Ако тях придобия и ги представя на Гос-

пода, то добър търговец ще бъде пред Него.

Царят приел свето кръщение. С него се кръстили и голям брой негови поданици.

В град Албанополис идолските жреци подбудили против ап. Вартоломей жителите. Апостолът бил разпнат на кръст с главата надолу; одрали му кожата и му отсекали главата с меч. Християните снели от кръста тялото на апостола и го поставили в оловен ковчег.

По-късно мощите на св. апостол Вартоломей били пренесени в неаполитанския град Беневент, а след това в Рим. Пренасянето на мощите на св. Вартоломей се празнува на 25 август.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев)

• ПРАВОСЛАВНА МИСЪЛ •

ЗА ИСТИНСКАТА ДРУЖБА

Верен приятел – яка защита: който го е намерил, намерил е съкровище. Верен приятел е лекарство за живота, и които се боят от Господа, ще го намерят (Иис. Сир. 6:14,16).

Угодно било на Всевишния, Пресвета Мария, Ти да намериш това съкровище в праведната Елисавета с Твоята дружба.

Вие представлявате – както едната, така и другата – образец на най-съвършената дружба – дружба свята, очистена от всичко, което заключава в себе си човешката дружба.

Щастливото съгласие в чувствата на вярата съставлявало връзката помежду ви; благостта и добродетелта били във вас взаимно почитани.

Често сте беседвали една с друга, предлагали сте си взаимно съвети, били сте ревностни в служението една към друга. Но всички тези знаци на дружбата са били насочени към един завършек – прославата на Господа.

Праведната Елисавета е трябвало да разбере, че сърцето

й, от времето на дружбата ѝ с пречистото сърце на Мария, е хранила в себе си чувства много по-живи, отколкото преди.

И Ти, о, Пресвята Дево, си придобила толкова успехи в светостта за времето на пребиваването Си в дома на Елисавета, колкото и в уединението Си в Назарет.

Доволни от единението си, вие, макар и да сте се разделили, не сте престанали да се обичате една друга.

Познай, християнино, какво е истински приятел: той ти помага в нужда, утешава те в скърби, вразумява те в съмненията ти, наставлява те в делата ти и те учи в заблудите ти, като особено насочва с думите и примера си към изпълняване на християнските задължения.

Трудно е да се намери такъв приятел, защото хората рядко търсят един в друг добродетели.

Обичай самият ти добродетелта, тогава ще намериш и приятел, достоен за теб.

Автор: Филарет, митрополит Московски

• НАРЪЧНИК ПО ПРАВОСЛАВИЕ •

СЪТВОРЕНИЕТО И ПАДЕНИЕТО НА ЧОВЕКА

АТОНСКИ БЕСЕДИ

(продължение от бр. 243-245)

10 Какво е Божия правда и в какво се състои тя?

Едно от най-висшите и несравними Божествени свойства, сили или енергии е Правдата (Правосъдието), което Бог оказва на Своите творения за нормалното, съответстващо на потребностите им битие. Бог удържа и обема творението по два начина: с творческата Си сила – каза и стана, повели и се яви, и с вседържителната Си сила и Промисъл, с които удържа вселената и направлява всичко, съгласно предназначението му. По такъв начин Божията Правда се грижи за всяка твар по достоен за нея начин, за да достигне тя целта, за която я е създал Бог. Именно така се съхранява хармонията в природата. Колкото пъти и по каквато и да е причина да се нарушава тя, Божията Правда възстановява равновесието и благодарение на това се продължава, или по-точно се удължава, съгласно Божествената воля определеното съществуване на творението. След

падението на двете разумни природи, на ангелите и на човека, повлекли след себе си и опорочили останалата твар, станало явно действието на Божествените сили, и особено на Божията Правда. Тя отново връща излезлите от подчинението творения в естественото им положение и ги привежда в порядък или поотделно, или всички заедно, според както им е било определено първоначално от Самия Творец. Божията Правда съхранява творението и нищо не може да ѝ повлияе или да измени замисъла ѝ. Това се отнася за бездушните стихии. А по отношение на разумните създания, и особено на човека, ако тя се осъществява безусловно, това става, както по всичко е видно, по причина на домостроителството, което по различни пътища изхожда от ползата на всеки поотделно. Действието на Божията Правда е толкова многостранно, че само малцина и особено просветени от Божествената светлина постигат нейните присъди. В това ни убеждава апостол Павел, който казва: ако бихме изпитвали сами

себе си, нямаше да бъдем съдени; а бидейки така съдени, от Господа се наказваме, за да не бъдем осъдени заедно със света (1 Кор. 11:31,32). Тъй като Бог, както Му подобава, устройва всичко по непогрешим начин, Божията Правда се намесва неумолимо, за да възстанови нарушения порядък на нещата, защото творението не било по погрешка. Ако не е Правдата Божия да възстановява равновесието, тогава може да се породят погрешното впечатление, че самият факт на създаването на твартата е довел до грешката, а не някакво нарушение или злоупотреба от нейна страна. Божията Правда, както и другите свойства на Бога, е съвършена и ние я познаваме по две нейни действия: хармония и равновесие, и продължаваща всеобхватна Божия любов. Дори ако ние нарушаваме заповедта и своя дълг, Бог не отнема от нас Своята удържаща и промислителна любов, не престава да се грижи за нас, тъй като, според апостол Павел, Божествените Му милости са неизтощими. Божията Правда се реализира по различни пътища. Псалмопевецът и изкусни във воденето на невидимата бран свети отци ни съобщават за това доста много. Ако човек внимава над себе си, в своя живот той може да предугажда действието на Божията Правда. Но за това той трябва да заглади своите прегрешения с покаяние и много трудове, пропорционално на сластолюбието, на което се е предал, нарушавайки заповедта. Погледни моето страдание и моето безсилие и прости всичките ми грехове (Пс. 24:18). Коленете ми изнеможиха от пост, и тялото ми се лиши от тлъстина (Пс. 108:24). Ям пепел като хляб, питието си със сълзи размесвам (Пс. 101:10). Ходех тъжен, с наведена глава, като че

майка оплаках (Пс. 34:14). Не бъди безмълвен към моите сълзи (Пс. 38:13). Защото беззаконията си съзнавам и моят грях е винаги пред мене (Пс. 50:5). Нарушението на етическите закони в нашия личен живот или на законите на природата в окръжаващия ни свят влече двойна вина — съгласно закона на всеобемашия Промисъл, с помощта на който Бог пази и удържа творението. Противното на здравия смисъл опорочаване на естеството, произтичащо от невнимателност и безразличие, е един от тези видове нарушаване. Другият вид — противоестественото сластолюбиво удовлетворение на страстната част на нашето същество — е развратеност. Затова в двата случая е необходима намесата на Божията Правда за възстановяване на равновесието. Именно тази велика точност, с която се осъществява Божията Правда, има предвид нашият Господ, когато казва, че ни една йота, или една чертица от закона няма да премине, докато всичко не се събдне (Мат. 5:18). Щом всяко престъпление и непослушание получава праведна отплата (Евр. 2:2), какво още ни е нужно да знаем, за да се убедим в безпристрастността на Божията Правда? По тази тема е следващото изречение на светите отци: „Ако не искаш да страдаш, научи се да не постъпваш лошо!“. Къде е казано по-ясно. Незаспиващото око на всеобемашия Божи Промисъл безпогрешно, както подобава на Бога, с помощта на Правдата наблюдава Своего творение, колкото и непостижимо да ни се струва това.

(следва продължение)

Старецът Иосиф Ватопедски

• ДЕТСКИ СВЯТ •

СИНОВЕ

Две жени вадели вода от кладенеца. Дошла при тях трета жена. А един много възрастен старец седнал на камъка да си почине. Казва едната жена: — Моят син е ловък и силен. — А моят пее като славей, — казва другата.

Третата мълчи.

— Ти защо нищо не казваш за сина си? — питат я съседките.

— Какво да кажа за него? — казва жената. — Няма в него нещо особено.

Извадили жените пълни кофи вода и тръгнаха. А старецът — след тях. Вървят жените, спират да си починат. Кофите са тежки — болят ги ръцете и гърбът.

Изведнъж насреща се задават трите момчета. Единият се премията презглава. Вторият пее песен като славей. А третия тича при майка си, взема тежките кофи и тръгва. Питат жените възрастния мъж:

— Видя ли какви синове имаме?

— Къде са те? — отговорил мъжът. — Аз виждам само един син!

Автор: В. Осеева

Преведе от руски език: Диана Янчева

Източник: www.kambankabg.com

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

5 ЮНИ	† 6 Неделя след Пасха на Слєпия. Св. свщмчк Доротея, еп. Тирски. Преп. Петър Корицки. Гл. 5, утр. ев. 8, ап. Деян. 16:16-34 (с. 42), лит. ев. Ин 9:1-38
6 ЮНИ	Преп. Висарийн Египетски Чудотворец. Преп. Иларион Нови
7 ЮНИ	Св. свщмчк Теодот, еп. Анкирски. Св. мчца Валерия (Отдание на Неделя на Слєпия) (Тип. с. 469)
8 ЮНИ	Св. Ефрем, патр. Антиохийски. Пренасяне мощите на св. влчк Теодор Стратилат (Отдание на Пасха) (Тип. с. 470)
9 ЮНИ	† Възнесение Господне (Спасовден) (Тип. с. 471)
10 ЮНИ	Св. свщмчк Тимотей, еп. Брусенски
11 ЮНИ	* Св. апли Вартоломей и Варнава Св. Богородица „Достойно естъ“

2016

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма — протоерей Емилиан Костадинов
Адрес на редакцията:
гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“
www.svetiilia.bg